

LUCIA BIHUNCOVÁ BIZARRETOVÁ

*(27 de ani), poetă și fotografă, redactor-șef al magazinului literar slovac „Illegalit” și al editurii afe-
rente acestuia, autoare a volumelor de poezie
Camera cu jaluzele din fier (2014) și Press the
button (2013).*

Libertate

Să faci schimb de viruși și de lichide interne touch-free / fără să-l atingi pe celălalt,
să deschii bluzele străine ale unor femei necunoscute
care emană un parfum intens de mosc,
să desenezi dâre de fum, ca să aibă și țigănușii
din satul de alături cu ce să se joace,
să aplici prezervative peste prejudecăți,
să-ți epilezi cu grijă furia din adâncul rărunchilor,
iar în semn de omagiu târziu adus embrionului mort
al copilului nenăscut,
să respiri cu smerenie.

- - -

Pe suprafața inferioară a plămânilor
să-mi tatuezi cu limba uscată cuvântul LIBERTATE

↳

Nu sunt ca tine, cu toate că...

Din principiu, stau cu vârfurile picioarelor depărtate,
dar coapsele umede nu mi le desfac de bunăvoie în fața decepțiilor
Nu sunt ca tine, deși avem multe în comun.
Noaptea, când moliile nou-născute
se agață jucăușe de pereți, mă convingi de contrariu.

- - -

Serios acuma,
împărțim un pat
mâncat de carii până în măduva oaselor,
două cearșafuri ca niște felii de cașcaval emental
și niște secreții sentimentale...
Nu avem nimic altceva
care să amintească ideea de compatibilitate.

- - -

Sărăcia e o mizerie, iar aceea afectivă în și mai mare măsură
dar chiar și așa de la tine
îmi rămâne de fiecare dată un gust dulce în gură...

Romantism târziu

Mai e puțin până la miezul nopții.
Felinarele de pe stradă licăresc cochet iar
prin fereastra întredeschisă se aude zbârnâitul strunelor
de mandolină, balalaică și chitară.

- - -

Îmi dai de înțeles că prin acest pumn în burtă
vrei să scapi de sentimentul nejustificat al vinei.
Tac și privesc în sus
fiindcă orice încercare de a-ți scoate ceva din cap
este absolut inutilă.

- - -

Sticluța cu parfumul lipicios de mosc s-a vărsat.
Aruncăm stelele într-un lac imaginar
cu tot cu iluziile romantice.
Iar ele se răsucesc în apa lacului precum cilindrul de
la mașina de
spălat.

- - -

Pentru romantism a fost prea târziu
încă de ieri.

Martira

Povestea despre o penetrare brutală
și o îmbrățișare anemică
despre abatorul situat undeva în depresiune,
despre cerul oglindit pe un chip plin de zbârcituri,
despre faptul că fiecare cuvânt
care are ceva de a face cu dragostea
e ca o cățea care latră la luna înghețată.
Și cu toate că în această poveste, care s-a depănat mai încet
decât cade un bob de nisip în clepsidră,
nu a apărut nici vreo aromă de portocală, nici vreun petec de mătase,
nici vreo urmă de armonie,
ea tot s-a întors, târându-se, la bărbatul ei.

O seară obișnuită

Stau la capătul patului destrămat
și observ o singură stea
care țintuiește ecranul negru de cer.
Sfeșnicul aruncă șovăielnic
umbra unui personaj ghemuit ca un fetus
...iar tu
îmi suflă
în palmă un miros străin.

Călătorie cu mașina

Sângele își croiește drum prin coapse,
trasând pe ele hărți transparente,
în timp ce limba îndeplinește funcția
ștergătorului de parbriz.
Stăm în mașină.
Dincolo de parbrizul
acoperit cu picături de lapte
lumea trece pe lângă noi.
Și cu toate că ne simțim bine împreună,
mâine nu-mi voi mai aminti de tine.

Apăsare

Îmbuibată cu cinism, își face veacul prin veceurile publice,
 își creionează venele pulsându
 care strălucesc sub pielea sărată.
 I se pare că prin ele mișună
 gândaci, ploșnițe și alte gănganii
 care se mușcă până în adâncurile finței lor gelatinoase, o gădilă...

De mult ar fi trebuit să primească de la o tânără punkistă,
 pe lângă frecăteii trecuți prin sită, și o gofră dulce,
 să-și vopsească unghiile cu propriul său sânge,
 să-și îndepărteze de pe gâtul costeliv
 urmele buzelor străine, vânățiile proeminente, țărâna adunată de vânt

Îmbuibată cu durere, își face veacul prin veceurile publice,
 cu nasul înfundat în vasul de wc,
 împarte, înmulțește, scurtează ciclurile menstruale.

Atunci când își va suga degetele,
 nici măcar fesurile cu ciucuri enormi,
 confecționate din pagini rupte din calendar,
 nici măcar ele nu vor neutraliza aciditatea acelei clipe
 care îi va împinge cu insistență degetele (în adâncul gâtului).

Expoziție de fotografie

Am sperat că te voi întâlni
 la expoziția de fotografii despre Afganistan,
 că, plimbându-te pe acolo, printre ele,
 zâmbetul tău va da o altă coloratură violenței imaginilor.
 Ți-aș fi povestit
 cum m-am schimbat și că, din principiu,
 am început să-mi pun sare în ceai, întrucât acum viața mea
 este și așa destul de dulce.
 Cine știe dacă m-ai fi crezut...
 Oricum, eu, una, nu știu, fiindcă nu ne-am întâlnit.
 Pe de altă parte, e totuși bine că n-ai fost aici.
 Firea ta pașnică
 ar fi fost probabil profund tulburată de fotografia în care
 era spânzurată o fetiță.

Să visezi la bărbați

Să visezi cum niște bărbați cu un ego
 enorm,
 stau, pur și simplu, și povestesc despre femei
 lângă o fântână arteziană
 din care se adapă ciorile.

Să visezi îndelung cum stai în apropierea bărbaților
 iar ei îți smulg cu cleștele din gură

o frânghie cu vorbe.

Peste tot în jur este gaz, o mulțime de gaz
 care roade plămânii.

Să visezi cum niște bărbați cu pielea fină
 ca pielea pentru tobe,
 îți mângâie sânii
 în timp ce tu îți trăiești cu intensitate sufocarea.